

Ó, Sv. Trojica, večný Bože, môj duch tonie v Tvojej kráse. Veky sú pred Tebou ničím, Ty si vždy ten istý. Ó, aký veľký je Tvoj majestát, Ježišu. Čo je dôvodom, že ukryvaš svoj majestát, opustil si trón neba a prebývaš s nami? Pán mi odpovedal: „*Dcéra moja, láska ma k tomu doviedla a láska ma tu zdržiava. Ó, keby si vedela, akú veľkú zásluhu a cenu má jeden skutok čistej lásky ku mne, zomrela by si od radosti. Hovorím to preto, aby si sa ustavične spájala so mnou skrze lásku, lebo to je cieľ života tvojej duše. Tento skutok spočíva v akte vôle. Pamätaj, že čistá duša je pokorná. Keď sa pokoruješ a sebaznižuješ pred mojím majestátom, vtedy ťa prenasledujem svojimi milosťami, používam všemohúcnosť, aby som ťa povýšil.*”

Raz, keď mi spovedník dal za pokánie pomodliť sa Sláva Otcu, zabralo mi to veľa času. Stále som začínala a nemohla dokončiť, lebo môj duch sa spájal s Bohom a nemohla som to uniesť. Keď sa ma takto zmocní Božia všemohúcnosť a celá som v ňom ponorená skrze lásku, vtedy neviem, čo sa okolo mňa deje. Keď som povedala spovedníkovi, že tá krátka modlitba mi niekedy zaberá veľmi veľa času a nemôžem sa ju naraz domodliť, spovedník mi kázal pomodliť sa ju hneď pri spovednici. Avšak môj duch tonie v Bohu a nemôžem myslieť na to, čo chcem, napriek úsiliu. Spovedník mi povedal: „Prosím, hovorte za mnou.” Každé slovo som zopakovala, ale keď som vyslovovala jednotlivé slová, môj duch sa ponáral v osobe, ktorú som vyslovovala.

V istej chvíli mi Pán povedal: „*Viac ma zraňujú malé nedokonalosti vyvolených duší než hriechy*”

Napísal Balek Robert
Piatok, 09 Apríl 2010 11:27

duší žijúcich vo svete." Veľmi ma zarmútilo, že Ježiš pociťuje utrpenie od vyvolených duší. Ježiš mi riekol: „Nekončí to malými nedokonalosťami. Odhalím ti tajomstvo svojho srdca, koľko trpím od vyvolených duší. Nevďačnosť za toľké milosti je neustálym pokrmom môjho srdca od vyvolených duší. Ich láska je vlažná, moje srdce to nemôže zniesť. Tieto duše ma nútia, aby som ich od seba zavrhol. Iné nedôverujú mojej dobrotivosti a nikdy nechcú spoznať sladkú dôveru vo svojom srdci. Hľadajú ma niekde ďaleko a nenachádzajú. Tá nedôvera v moju dobrotu ma najviac zraňuje. Ak vás nepresvedčí o mojej láske moja smrť, čo vás presvedčí? Často zraňujú moju dušu smrteľne, vtedy ma už nikto nepoteší. Používajú moje milosti na to, aby ma urážali. Sú duše, ktoré pohrdajú mojimi milosťami a všetkými dôkazmi mojej lásky. Nechcú počuť moje volanie, ale idú do pekelnej priepasti. Táto strata duší ma ponára do smrteľného smútku. Tu duši nemôžem nijako pomôcť, hoci som Boh, lebo ona mnou pohrda. Má slobodnú vôľu, môže mnou pohrdať alebo ma milovať. Ty, správkyňa môjho milosrdenstva, hovor celému svetu o mojej dobrote. Tak potešíš moje srdce.

Najviac ti poviem, keď sa rozprávaš so mnou v hĺbke svojho srdca. Tu nikto nemôže prekážať môjmu pôsobeniu, tu odpočívam ako v uzavretej záhrade."

Vnútro mojej duše je akoby veľký a nádherný svet, v ktorom prebýva Boh a ja. Okrem Boha tam nikto nemôže vstúpiť. Na začiatku tohto života s Bohom ma prenikala bázeň a oslepenie. Jeho jas ma oslepoval a myslela som si, že ho nemám vo svojom srdci. A predsa to boli chvíle, v ktorých Boh pracoval v mojej duši. Láska sa očisťovala, mocnela a Pán doviedol moju vôľu do najužšieho zjednotenia so svojou svätou vôľou. Nikto nepochopí, čo prežívam v tom nádhernom paláci svojej duše, kde ustavične prebývam so svojím Milovaným. Žiadne vonkajšie záležitosti mi neprekážajú v mojom prebývaní s Bohom. Keby som použila tie najsilnejšie slová, sú len tieňom toho, ako je moja duša opojená šťastím a nepochopiteľnou láskou - veľkou a čistou ako prameň, z ktorého vyviera, a tým prameňom je sám Boh. Duša je presiaknutá Bohom skrz-naskrz, cítim to fyzicky, aj telo má účasť na tej radosť. Hoci sa stáva, že Božie vnuknutia v tej istej duši môžu byť rôzne, ale pochádzajú z toho istého prameňa.

V istej chvíli som uvidela Ježiša. Bol vysmädnutý a omdlieval. Povedal mi: „Žízňim." Keď som podala Pánovi vodu, prijal, ale nepil a ihneď zmizol. Bol oblečený ako pri umučení.

„Keď uvažuješ o tom, čo ti hovorím v hĺbke tvojho srdca, je ti to viac na úžitok, než by si prečítala veľa kníh. Ó, keby duše chceli počúvať môj hlas, keď sa im prihováram v hĺbke srdca, v krátkom čase by dosiahli vrchol svätosti."

Napísal Balek Robert
Piatok, 09 Apríl 2010 11:27

V istej chvíli som náhle uvidela Pána Ježiša vo veľkom majestáte. Povedal mi: „*Dcéra moja, ak chceš, stvorím v tejto chvíli nový svet, krajší ako tento, a zvyšné dni prežiješ v ňom.*” Odpovedala som: „Nechcem žiadne svety, túžim len po Tebe, Ježišu. Túžim Ťa milovať takou láskou, akou Ty miluješ mňa. O jedno Ťa pokorne prosím, učiň moje srdce schopné milovať Ťa. Veľmi ma prekvapuje, Ježišu môj, že mi dávaš takú otázku, lebo tie svety pre mňa neznamenujú nič. Aj keby si mi ich dal tisíce, čo ma je po nich. Ty vieš dobre, Ježišu, že moje srdce zomiera z túžby za Tebou. Všetko, čo je mimo Teba, nie je pre mňa ničím.” V tej chvíli som už nič nevidela, ale nejaká sila zasiahla moju dušu a zvláštny oheň zahorel v mojom srdci. Začala som akoby umierať za ním. Vtom som začula slová: „*So žiadnou dušou sa nespájam tak tesne a takým spôsobom ako s tebou, a to pre hlbokú pokoru a ohnivú lásku, akú máš voči mne.*”

V istej chvíli som začula v duši slová: „*Viem o každom hnutí tvojho srdca. Vezd o tom, dcéra moja, že jeden tvoj pohľad na niekoho iného by ma zranil viac než veľa hriechov, ktoré by spáchali iné duše.*”

Láska vyháňa z duše strach. Keď som si zamilovala Boha celou svojou bytosťou, celou silou svojho srdca, od tej chvíle ustúpil strach z mojej duše. Hoci by mi už neviem ako hovorili o jeho spravodlivosti, nebojím sa ho vôbec. Spoznala som ho dobre. Boh je Láska a jeho Duch je pokoj. Teraz vidím, že moje skutky, ktoré vyplynuli z lásky, sú dokonalejšie ako skutky, ktoré som urobila zo strachu. Dôverujem Bohu a nebojím sa ničoho. Odovzdala som sa do jeho svätej vôle. Nech robí so mnou čo chce, ja ho i tak budem milovať.

Keď prijímam sv. prijímanie, pokorne prosím Spasiteľa, aby vyliečil môj jazyk, aby som nikdy neurazila lásku k blížnemu.

Ježišu, Ty vieš, ako vrúcne sa túžim ukryť, aby o mne nikto nevedel, len Tvoje najsladšie srdce. Túžim byť maličkou fialkou ukrytou v tráve, neznámou uprostred nádhernej uzatvorenej záhrady, kde rastú pekné ruže, ľalie. Krásnu ružu a podivuhodnú ľaliu vidieť zďaleka, ale aby sme videli malú fialku, treba sa nízko zohnúť - prezrádza ju iba vôňa. Ó, ako sa teším, že sa môžem takto ukryť. Ó, môj božský Ženich, Tebe patrí kvet môjho srdca a vôňa čistej lásky. Moja duša utonula v Tebe, večný Bože, od chvíle, v ktorej si ma sám pritiahol k sebe. Ó, Ježišu môj, čím viac Ťa poznám, tým vrúcnejšie po Tebe túžim. Spoznala som v Ježišovom srdci, že pre vyvolené duše je v samotnom nebi nebo. Nemajú doň 592 prístup všetci, len vyvolené duše. Nepochopiteľné je šťastie, ktorým bude duša zaplavená. Ó, môj Bože, ani najmenej to nemôžem opísať. Duše sú preniknuté jeho božstvom, prechádzajú zo svetla do svetla, do nemeniteľného jasu, ktorý však nikdy nie je monotónny, je vždy nový a zmenený. Ó, Sv. Trojica, daj sa poznať dušiam.

Ó, Ježišu môj, pre dušu niet nič lepšieho ako pokorovanie sa. V opovrhnutí je tajomstvo šťastia. Keď duša poznáva, že je ničotou a biedou sama zo seba a všetko dobré, čo v sebe má, je len Božím darom, keď vidí v sebe, že všetko dostala zadarmo a jej patrí iba bieda, udržuje ju to v ustavičnej pokore pred Božím majestátom. Keď Boh vidí dušu v takom stave, prenasleduje ju svojimi milosťami. Keď sa duša ponára do priepasti svojej biedy, Boh používa svoju všemohúcnosť, aby ju vyvýšil. Ak je na zemi duša skutočne šťastná, tak len duša naozaj pokorná. Zo začiatku kvôli tomu veľmi trpí sebaláska, ale keď sa duša statočne premáha a zápasí so sebou, Boh jej dáva veľa svetla. Duša ním poznáva, aké je všetko biedne a klamlivé. Len sám Boh je v jej srdci. Duša pokorná nedôveruje sama sebe, ale svoju dôveru vkladá do Boha. Boh pokornú dušu chráni a sám sa tajomne ujíma jej záležitostí. Vtedy duša dosahuje najväčšie šťastie, aké nikto nemôže pochopiť.

Ó, ako vrúčne túžim, aby Tvoje milosrdenstvo oslavovala každá duša. Šťastná duša, ktorá vzýva Pánovo milosrdenstvo. Zakúsi to, čo povedal Pán, že ju bude chrániť ako svoju chválu. A kto sa odváži bojovať s Bohom? Každá duša oslavuje Pánovo milosrdenstvo svojou dôverou v jeho milosrdenstvo po celý život a zvlášť v hodine smrti. Neboj sa ničoho milá duša, nech si ktokoľvek. Čím väčší hriešnik, tým má väčšie právo na Tvoje milosrdenstvo, Pane. Ó, nepochopiteľná dobrota, Boh sa prvý znižuje k hriešnikovi. Ó, Ježišu, túžim oslavovať Tvoje milosrdenstvo za tisíce duší. Viem dobre, ó, Ježišu môj, že mám hovoriť dušiam o Tvojej добрote, o Tvojom nepochopiteľnom milosrdenstve.

Raz ma prosila istá osoba o modlitbu. Keď som sa stretla s Pánom, povedala som mu: „Ježišu, milujem zvlášť tie duše, ktoré Ty miluješ.“ Ježiš mi odpovedal týmito slovami: *„A ja udeľujem zvlášť milosti tým dušiam, za ktoré sa u mňa prihováraš.“*

V istej chvíli, keď jedna z našich sestier smrteľne ochorela, zišla sa pri nej celá kongregácia. Bol tam aj kňaz, ktorý udelil chorej rozhrešenie. Vtom som spozorovala mnoho duchov temnoty. V tom okamihu som zabudla, že som v spoločnosti sestier, schytila som kropáč a pokropila som ich. Ihneď zmizli. Ale keď prišli sestry do refektára, matka predstavená ma napomenula, že nemôžem kropiť chorú v prítomnosti kňaza. Táto činnosť patrí jemu. Prijala som to napomenutie v duchu pokánia, ale svätená voda prináša umierajúcim veľkú úľavu.

Ježišu môj, Ty vidíš, aká som sama zo seba slabá. Preto Ty sám riad' všetky moje záležitosti. Vedz, Ježišu, že bez Teba sa nepustím do nijakej záležitosti, ale s Tebou pristúpim k najťažším veciam.

Večer, keď som bola v cele, odrazu som videla veľké svetlo a hore v tom svetle veľký tmavosivý kríž. Odrazu ma niečo vychytilo do blízkosti kríža, ale keď som sa naň zahľadela, nič som nechápala. Modlila som sa, čo to má znamenať. V tej chvíli som uzrela Pána Ježiša a kríž zmizol. Pán Ježiš sedel vo veľkom svetle, chodidlá a nohy po kolená mu tonuli v tom svetle tak, že som ich nevidela. Ježiš sa naklonil ku mne a pozrel na mňa láskavo. Hovoril mi o vôli Nebeského Otca. Hovoril: „*Najdokonalejšia a najsvätejšia je tá duša, ktorá plní vôľu môjho Otca, ale takých duší nieje veľa. So zvláštnou láskou hľadá na dušu, ktorá žije jeho vôľou. Dokonale plním Božiu vôľu, a preto sa takým zvláštnym a tesným spôsobom s tebou spájam a s tebou prebývam. Dušu, ktorá žije jeho vôľu, Boh zahŕňa nepochopiteľnou láskou.*” Pochopila som, ako veľmi nás Boh miluje. Aký je jednoduchý, hoci nepochopiteľný, ako ľahko je s ním prebývať, hoci jeho majestáť je taký veľký. S nikým si tak ľahko nerozumiem, pri nikom sa necítim taká slobodná ako pri ňom. Ani rodná matka so svojím dieťaťom, ktoré úprimne miluje, si nerozumejú tak ako moja duša s Bohom.

Pán mi dal poznať aj to, aká nepochopiteľná sláva čaká dušu, ktorá je tu na zemi podobná trpiacemu Ježišovi. Taká duša sa bude podobať Ježišovi aj v jeho sláve. Nebeský Otec naše duše oslávi a uzná natoľko, nakoľko bude v nás vidieť pripodobnenie k svojmu Synovi. Pochopila som, že pripodobnenie k Ježišovi máme získať tu na zemi. Vidím čisté a nevinné duše, ktoré Boh zaplavuje svojou spravodlivosťou. Tieto duše sú obetami, ktoré držia svet a dopĺňajú to, čo ešte chýba Ježišovmu umučeniu: takých duší je neveľa. Nesmierne sa teším, že mi Boh dovolil poznať takéto duše. Ó, Svätá Trojica, večný Bože, ďakujem Ti, že si mi dal poznať veľkosť a rozdiel stupňov slávy, ktoré delia duše. Ó, aký veľký je rozdiel medzi jednotlivými stupňami hlbšieho poznania Boha. Ó, keby to duše mohli vedieť. Ó, Bože môj, keby som mohla získať o jeden stupeň viac, rada by som vzala na seba všetky utrpenia, ktoré vytrpeli všetci mučeníci spolu. Naozaj, všetky tie múky sa mi zdajú ničím v porovnaní so slávou, ktorá nás čaká po celú večnosť. Ó, Pane, ponor moju dušu do oceánu svojho božstva a udeľ mi milosť poznania Teba, lebo čím lepšie Ťa poznávam, tým vrúcnejšie túžim po Tebe. Moja láska k Tebe sa umocňuje. Cítim v duši nepreniknuteľnú priepasť, ktorú vyplňa jedine Boh. Rozplývam sa v ňom ako jedna kvapka v oceáne. Pán sa znížil k mojej biede ako lúč slnka k pustej a skalnatej zemi. Pod vplyvom jeho lúčov sa moja duša pokryla zeleňou, kvetmi a plodmi a stala sa z nej krásna záhrada pre jeho odpočinutie.

Ježišu môj, napriek Tvojim milostiam predsa cítim a vidím celú svoju biedu. Začínam deň bojom a končím ho bojom. Sotva si poradím s jednou ťažkosťou, už namiesto nej musím bojovať s desiatimi ďalšími. Ale netrápim sa tým, lebo dobre viem, že toto je čas boja a nie pokoja. Keď boj presahuje moje sily, vrhám sa ako dieťa do objatia Nebeského Otca a dôverujem, že nezahyniem. Ó, Ježišu môj, ako veľmi som naklonená k zlému. To ma núti ustavične bdieť nad sebou. Ale nedám sa odradiť ničím, dôverujem Božej milosti, ktorej je aj v najväčšej biede dostatok.

Denníček milosrdenstva - 4 - Vlažnosť vyvolených

Napísal Balek Robert
Piatok, 09 Apríl 2010 11:27

Uprostred najväčších ťažkostí a protivenstiev nestrácam vnútorný pokoj ani vonkajšiu rovnováhu. To privádza protivníkov k znechuteniu. Trpezlivosť v protivenstvách dáva duši silu.